

Už to máte - 1

- *mluví* **Andrew Wommack**

My už jsme požehnaní!

Andrew Wommack - You already have it - 1 (2005)

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2018 nove-stvoreni.cz

Licence: Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/šířit za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Andrew Wommack - Už to máte - 1 - My už jsme požehnaní!

[Toto je překlad audio vyučování Andrew Wommacka: *Už to máte*. Pokud je toto první vyučování od Andrew Wommacka, se kterým jste se setkali, doporučuji si prvně projít jeho už dříve přeložené vyučování *Poznání Boha a Skutečná Boží přirozenost*, které najdete na webu www.nove-stvoreni.cz.]

Chvála Pánu. Zde je Andrew Wommack a dnes chci s vámi sdílet něco, na čem jsem pracoval mnoho let. Je to úplně nové vyučování nazvané "Už to máte, tak se to přestaňte snažit získat!" A toto je první ze šesti částí. Ve skutečnosti jsem zjevení ohledně věcí, které s vámi budu sdílet, dostal již před desítkami let a mnohokrát jsem ho sdílel, ale vždy aplikované v nějaké oblasti. Například, co se týká oblasti uzdravení, jsem mluvil o tom, že uzdravení je již hotová věc a podobně, ale ještě nikdy jsem se obecně nesoustředil na to, že už je dokonáno.

Měl jsem za to, že se to snažím lidem předávat, nicméně moje zkušenost je taková, že i když jsem vyučoval v tomto duchu a lidem říkal, že již všechno mají a Bůh je požehnal, že to je už hotová věc, tak lidé vzápětí přijdou a chtějí po mně: "Modlil by ses za mě, aby mě Bůh požehnal? Modlil by ses, aby se mě Bůh dotkl? Potřebuji, aby Bůh přišel, dotkl se mě a uzdravil moje tělo." A říkají věci, které jsou úplně proti tomu, co jsem vyučoval. Takže za ty roky jsem si uvědomil, že i když mám toto zjevení, tak se mi ho nepodařilo předat způsobem, aby tomu lidé porozuměli. Takže posledních několik let jsem se za to modlil, aby mi Bůh ukázal způsob, jak to lidem objasnit. Jistě, lidé mají vždy svobodu to přijmout, nebo odmítnout, tomu rozumím, ale aby alespoň pochopili, o co mi jde. Už roky jsem měl připravený obal, na kterém je pes, který honí svůj vlastní ocas, má ho v puse a uvědomí si, že se honil za něčím, co už měl. Takže jsem měl design, koncept a zjevení, ale nevěděl jsem, jak to srozumitelně předat. A o tom bude toto vyučování. A opravdu věřím, že tohle je skutečně zásadní věc.

Pokud bych měl podle priorit srovnat základní věci, které mi Bůh za ty roky ukázal, tohle by bylo na druhém nebo třetím místě. Je to věc, která je na pomyslném vrcholu a neustále z ní čerpám. Takže věřím, že je to tak důležité a věřím, že když budete poslouchat a přijmete, o čem mluvím v tomto vyučování, tak to i váš život poznamená takovým způsobem, jako ten můj. Takže pokud si poslechnete celou sérii a z nějakého důvodu to na vás nebude mít dopad, nezmění to způsob vašeho myšlení a nedá vám to úplně nový směr, pokud to ve vás nevybudí víru, nepovzbudí vás to a nebude vám jasné, že odted' uvidíte mnohem větší projev Boží moci a vítězství ve vašem životě - pokud toto nebude výsledkem, tak vás povzbuzuji, abyste si to poslechli znovu a modlili se, protože věřím, že to v tom všechno je.

Ještě jedna věc - toto vyučování musí přijít jako zjevení. Tím myslím, že si to nestačí poslechnout intelektuálně jako informaci a pochopit to. Boží Duch Svatý vám musí tuto pravdu oživit. Věřím, že jinak to nejde, i já jsem to získal tímto způsobem. Vezměme si, že bych například vyučoval o uzdravení. Můžu vzít z Bible místa, která mluví o uzdravení, a můžu je prezentovat člověku, který nevěří, že Boží vůle je uzdravovat lidi i dnes. Můžu ho intelektuálně místý v Písmu dostat do kouta - tedy pokud je pro ně Boží Slovo autoritou - takže by byli nuceni přiznat, že tohle Bible říká. Mohli by se rozhodnout tomu přesto nevěřit, ale museli by přiznat, že vidí, o čem mluvím. Takže to mohu člověku z Písma ukázat i když se z nějakého důvodu může rozhodnou tomu nevěřit. Obdobně to mohu udělat s dalšími pravdami v Písmu. Ale ta pravda, že už je všechno hotové a dokonané, a že se nesnažíme k vítězství dopracovat, ale že z vítězství už vycházíme, tak o tom nemohu intelektuálně nikoho přesvědčit. Je to jako by jiná úroveň, jiná hloubka. Musí to přijít jako zjevení. Proč to říkám? Protože věřím, že to zjevení je v těchto vyučováních a můžu svědčit o tom, že to změnilo můj život i životy tisíců lidí. A pokud to z nějakého důvodu nebude mít stejný dopad u vás, tak nevěřím, že by v tomto vyučování to zjevení nebylo, pouze potřebujete, aby vám to Duch Svatý oživil.

Takže než začneme, tak se ve jménu Ježíše modlím, aby Bůh otevřel oči mého a vašeho porozumění a pomohl nám vidět, co pro nás vykonal. Otče, dej nám zjevení tohoto, chceme nadpřirozené zjevení. Prosíme tě, abys nám pomohl poslouchat a vidět naším srdcem a vidět dál. Otče, prosím, abys nás nějak oddělil od věcí, které by nám chtěly bránit uvidět, a dal nás do pozice, kdy tuto pravdu přijmeme. A Otče, já věřím, že to pro lidi děláš a děkuji Ti za to. A my souhlasíme a přijímáme to ve jménu Ježíše, amen.

Začněme v knize Efeským a právě kniha Efeským je psaná z tohoto pohledu nebo s tímto přístupem, o kterém mluvíme - že všechno je již dokonané v Kristu. Ale většina křesťanů takto své životy nežije. Většina křesťanů stráví celý svůj život tím, že Boha prosí, aby je uzdravil, aby je vysvobodil, aby je požehnal... Neustále po Bohu chtějí, aby něco udělal. Věří, že Bůh sice může udělat všechno, ale nevěří, že by už toho nějak moc udělal - minulý čas. Můžete slyšet spoustu různých proroctví, že se Bůh chystá něco udělat a všimněte si, že je to většinou všechno o věcech v budoucím času, ale prakticky nikdy o tom, co Bůh již udělal. Vždycky slyšíte o něčem, co se Bůh chystá udělat nebo Bůh bude dělat. Ne o tom, co už udělal. A přitom kniha Efeským je napsána z úplně opačného úhlu pohledu/perspektivy. Je o tom, co Bůh už udělal.

Věřím, že opravdový vítězný křesťan se nesnaží dosáhnout vítězství, ale naopak prosazuje vítězství, které pro něj bylo Kristem zapláceno. My se nesnažíme vyhrát bitvu, my přicházíme z bitvy, která pro nás již byla vyhrána! Skrze Krista jsme více než vítězové. My se nesnažíme, abychom byli uzdraveni, ale bojujeme, protože jsme již byli uzdraveni a satan se nám snaží ukrást to, co nám náleží. Neprosíme Boha, aby nás požehnal a finančně zabezpečil, protože Bůh již přikázal požehnání na nás a my bojujeme dobrý boj víry, abychom se zbavili našeho prohnílého myšlení, naší mentality chudoby a začali věřit, že jsme požehnaní, začali jednat, jako že jsme požehnaní a mluvit tak. A když to děláme, pouze si přisvojujeme, co Bůh pro nás už připravil. Pokud takhle začneme vidět a jednat, tak to bude mít obrovský dopad a já se tím budu postupně zabývat, ale dám vám teď takový přehled některých věcí, o kterých budeme mluvit.

Pokud jste schopní porozumět, že jste už byli požehnáni, že pro vás už bylo všechno připraveno, tak se to vypořádá s tou zákonickou mentalitou, která se neustále snaží něčeho dosáhnout, a nemáte tolik problémy se zákonictvím a upadáním do odsouzení a pocitem nehodnosti. Protože rozpoznáváte, že všechno už bylo zaopatřeno. Že to už bylo zaopatřeno dřív, než jste se zde ukázali, bylo to zaopatřeno nezávisle na vašich zásluhách a vašich vlastních výkonech, že je to dar. A pokud vám dojde, že to je už zaopatřené, jak byste mohli pochybovat, že Bůh vám dá, co vám už dal? To se vypořádá s takovým tím myšlením: "Ó Bože, já vím, že můžeš, ale uděláš to pro mě?" Protože Bůh to už udělal! Opravdu věřím, že tohle je obrovské a v mém životě to udělalo úplnou revoluci.

A řeknu vám, že tohle vás poznamená. Protože už nebudete schopní dělat spoustu z toho, co se dneska nazývá křesťanským nebo křesťanství. Protože spousta toho, co se dnes děje, vypadá na povrchu dobře, protože jde o proklamace typu: "Bůh to může udělat. Bůh tě může uzdravit, vysvobodit, učinit radostným..." Zní to sice dobře, ale lidé nevěří, že se to už stalo, jen říkají, že to je možné. Je napsané - *Židům 11:6 Bez víry je však nemožné se mu zalíbit, neboť ten, kdo přichází k Bohu, musí věřit, že Bůh je a že těm, kteří ho pilně hledají, dává odplatu.* Takže ti, kdo přicházejí k Bohu, musí věřit, že "Bůh je" - přítomný čas. Ne, že Bůh byl, že je velký "ten který jsem byl", nebo velký "ten který budu", ale že Bůh je velký "já jsem", že Bůh to již udělal, že to již v přítomném čase máte a že nám dává odplatu za hledání Jeho. Tohle je víra. Ale v dnešním křesťanství se to změnilo v něco, co se lidem jeví, jako víra, ale popravdě většina lidí nevěří, že by je Bůh už požehnal, že by už něco udělal. Věří akorát, že se to může stát, že to je něco budoucího a snaží se k tomu dopracovat. Ale to není víra. Víra není věřit tomu, že Bůh může něco udělat, ale že už něco udělal!

Viděl jsem někde citát: "Véra není věřit, že Bůh může, ale že Bůh to udělá." Já chci jít ještě o krok dál. "Véra neznámá, že věříte, že Bůh může, nebo že to udělá, ale že to už udělal." A když jsem

se to snažil lidem komunikovat, zřejmě to nebylo dostatečně jasné, protože lidé tomu zjevně neporozuměli, protože je to tak velký převrat v myšlení. Zkoušel jsem triky a všechno možné. Vzpomínám si, jak jsem byl na jednom místě, kde zpívali populární křesťanské písně, které už nemohu zpívat, protože vyjadřují nesprávné věci. Třeba být zoufalý po Bohu. Věřící člověk by se nikdy neměl nacházet ve stavu beznaděje, zoufalství a podobně. Pokud porozumíte věcem, které zde budu sdílet, že to je již dokonané, že Bůh vás už miluje, že vás už požehnal vším, že je to hotová věc, tak jak můžete být zoufalí, pokud to je už hotové? Jediný důvod, proč jako křesťané můžete být zoufalí, je pokud nerozumíte, že Bůh vás už požehnal, že Bůh vás už miluje a nikdy to nic nezmění. Pokud neznáte svoji pozici a co v Kristu máte, tak to je jediný důvod k zoufalství.

Zoufalství a beznaděj v životě křesťana ukazují na to, že tento člověk nezná, co má, že nemá zjevení toho, co pro něj Ježíš udělal. Neříkám, že lidé, kteří toto zjevení mají, nebudou mít nikdy problémy, ale říkám, že když jsou v problému, tak mají postoj: "Bože vím, že jsi tuto potřebu už zaopatřil a to ještě dřív, než vyvstala. Víím, že řešení je přichystané, takže se přibližuji víc k tobě, hledám tě a prosím o zjevení." Takový člověk není zoufalý a bez naděje. Podobně slovo hlad. Pokud to míníte ve smyslu, že máte touhu: "Bože toužím po tobě, miluji Tě víc než cokoli..." To je dobré. Ale hlad také znamená tu agónii, trápení, depresi, která je spojená s tím, že vaše potřeby nejsou naplněny. A věřím, že spousta lidí když zpívá písně "hladovím po Tobě, jsem zoufalý po Tobě", tak ty slova nepoužívají v tom nejlepší slova smyslu, ale vyjadřují: "Ó Bože, je mi tak zle, Bože všechno je tak hrozné, že tě Bože hledám, ty jsi moje odpověď a mám naději, že s tím něco uděláš..." Pokud je tohle váš postoj, tak jste minuli zjevení, které se vám snažím předat.

Takže jsem byl v té církvi, zpívali všechny ty písně typu "Bože hladovíme po tobě... Bože jsme zoufalí po tobě... Ó Bože, jednej... Ó Bože, dotkni se nás... Udělej něco..." Když jsem potom šel mluvit, zeptal jsem se: "Kolik z vás je hladových po Bohu?" A všichni se nadšeně hlásili a tleskali. Zeptal jsem se: "Kolik z vás je zoufalých po Bohu?" A opět byl velký ohlas. Řekl jsem: "Najděme si Jana 6. kapitulu verš 35." *Jan 6:35 Ježíš jim však řekl: "Já jsem ten chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.* A zeptal jsem se jich: "Kde je problém? Zde je napsané, že nebudete nikdy hladovět ani žíznit." Prakticky stejnou věc řekl Ježíš tě Samařance u studny v Janovi ve 4. kapitole. *Jan 4:14 Kdo by se však napil té vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale ta voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.*" A já sám používám termín "mít hlad po Bohu", ale ve smyslu, že musíte mít touhu pro Boha. Například používám citaci mého přítele Boba Nicholse: "Dokud jste schopní žít bez více Boha, tak budete žít." A můžete si tam dosadit, uzdravení nebo cokoli. A on zdůrazňuje, že se musíte dostat do bodu, kdy máte hlad po Božích věcech ve smyslu, že jste zaměřeni, že hledáte celým svým srdcem.

Bible v Jeremiášovi říká: *Jeremiáš 29:11 Vždyť já znám úmysly, které s vámi zamýšlím, je Hospodinův výrok. Úmysly o pokoji a ne o zlu, abych vám dal budoucnost a naději. ¹²Když mě budete volat, půjdete a budete se ke mně modlit, vyslyším vás. ¹³Když mě budete hledat, naleznete mě, pokud mě budete hledat celým svým srdcem.* Jedna z pravd Písma je, že Bůh nepřichází k těm, kteří očekávají Boží věci pasivně. Musíte být hladoví, toužit z celého srdce. Takový hlad je v pořádku. Ale takové to: "Bože, já jsem tak prázdný... Bože, nemám radost, nemám pokoj, hladovím a jsem zoufalý po Tobě." - to není v pořádku. A přitom lidé tohle zpívají/prohlašují, vidí to na různých dnešních "příkladech", a berou to, jakože to je normální zkušenost. Takového člověka můžeme přirovnat k někomu, kdo sedí u prostřeného stolu s dvanácti chody jídla, je tam všechno, co by si jen mohl přát, ale ten člověk jen sedí a říká: "Jsem hladový, jsem hladový..." a chce, aby ho někdo politoval, nebo přišel a nakrmil ho... Nemám žádné slitování s člověkem, který sedí před hostinou a mluví o tom, jak je hladový a zoufalý. Pokud máš hlad, jez! Vidíte? Bůh nám už všechno dal. V každém znovuzrozeném člověku je studna živé vody, a pokud jsme hladoví, tak za to nemůže Bůh, není čas prosit Boha, aby přišel a dotkl se nás, ale je čas, abychom si začali brát, abychom začali jíst a pít to, co nám už dal.

Možná jsem některé lidi naštvál dříve, než jsem vlastně začal, protože někteří se hned ohradí: "Takže ty říkáš, že by křesťan nikdy neměl být odrazený, zklamáný, zoufalý, že by neměl mít žádné problémy a vše by mělo být dokonalé? Takže máme popírat realitu?" Ne. Já věřím, že křesťané zažijí období prázdnoty, kdy se zdá, že Bůh je milión kilometrů daleko. Ale snažím se vám říct, že když to zažijete, tak namísto abyste šli k Bohu a říkali: "Bože, necítím Tvoji lásku... Ó Bože, miluj mě... Udělej něco, abys mi ukázal, že mě miluješ." - Protože to je úplně špatně a říkáte tím: "Bože, tys nic neudělal." a říkáte tím, že za ten pocit prázdnoty může Bůh.

Když jsem tohle zažil já, tak mi pomohlo zjevení, které mi Bůh dal - vím, že mě miluje nekonečně mnoho. Že mě nemůže milovat víc a nemůže mi dát víc lásky, než už mám. A takové stavy se snaží na člověka přijít, ale můžu říct, že za posledních více než 30 let jsem se nedostal na místo deprese, že bych chtěl skončit a vzdát se. Byl jsem pokoušen, přišly na mě ty pocity, staly se mi zlé věci, ale nepromrhám 30 minut, abych říkal, co špatného se mi v životě dělo, protože na tom stejně nezáleží. Takže jsem měl problémy stejně jako kdokoliv jiný, měl jsem myšlenky jako: "Nasedni do auta, odjeď a už se nikdy nevracej... Uteč od těchto věcí, nedá se to vydržet." Měl jsem takové myšlenky, ale protože jsem také měl to zjevení, že Bůh mě už miluje, že již úplně všechno zaopatřil, tak když jsem cítil tento hlad, zklamání, zoufalost, jak na mě přichází, tak namísto abych se tomu poddal a řekl: "Bože, taková je teď situace, potřebuji, abys něco teď udělal. Aby ses mě dotkl, abys udělal něco nového..." - To by pro mě byla urážka toho, co Bůh už udělal.

Namísto toho řeknu: "Otče, tenhle stav je úplně špatný, Jan 6:35 říká, že nebudu nikdy hladovět, ani žíznit. A já vím, že uvnitř mě je tolik radosti, lásky, pokoje, Galatským 5:22,23, ovoce ducha. Všechno, co potřebuji, tam už je. Takže Otče, já vím, že tys udělal svoji část, a pokud já jsem pokoušen depresí, zklamáním, vzdát to, tak to Otče není tvoje vina. Je to moje vina, protože nejsem zaměřený na Tebe. Dovolil jsem svým očím, aby se spustily z Tebe a začal jsem se dívat na problémy tohoto světa." A já se od toho oddělím, strávím den v pústu a modlitbě a hledání Boha a tím doluji, co je již dávno ve mně. Čerpám život, který je už ve mně, namísto abych prosil Boha, aby něco udělal, aby mi dal něco nového. A díky tomu mohu říct, že jsem více než třicet let nebyl v depresi. Byl jsem pokoušen k depresi, přicházeli na mě pocity deprese, ale když přišly, tak během krátké doby jsem se rozhodl, že depresi nemám rád a že to mít nemusím, protože vevnitř mi dává Bůh takovou radost, že se mohu radovat v jakýchkoliv okolnostech.

Žalm 34:2 Velebit budu Hospodina v každém čase, jeho chválu budu mít na rtech navěky! Tohle vám nedává nějaký návod, co máte udělat a doufat, že když to budete dělat, tak se stane něco dobrého. Tohle vám říká, abyste čerpali z toho, co je už ve vás. A proto jsem se nikdy zklamání a depresi nevydal a žiji vítězný život. A mám radost a pokoj. Ne protože bych nikdy nebyl pokoušen k opaku, ale protože Bůh již svoji část udělal. A namísto abych se stal pasivním a říkal: "Bože, čekám na Tebe..." a než se něco stane, tak zpíval ty písně: "Jsem zoufalý.. Kde jsi Bože. Tady je to tak hrozné... Jsme ubozí poutníci..." Takže namísto abych dělal podobné věci, tak začnu říkat: "Otče, vím, že tohle není správně, vím, že za tímhle nestojíš ty. Tvoje slovo mi ukazuje, že jsi mě už požehnal..." Takže začnu Boha chválit a jsem zaměřený na Něj, oddělím se od toho a čerpám život. A díky tomu sem nebyl odrazený nebo v depresi více než 10 - 15 minut za posledních 30 let. Proto říkám, že jsem neměl depresi a podobně, protože jsem se tomu nevydal a nedovolil jsem, aby to mělo vliv na můj život.

Nevím, zda vám to dochází, ale pro mě to je něco úžasného. Je tolik lidí, kteří by chtěli mít stejné výsledky, o kterých mluvím, ale myslí si, že se k tomu dostanou tak, že budou pasivně prosit Boha, aby něco udělal, a potom čekají a pokud se něco hned nezmění, nepřijde vítězství, radost, uzdravení, požehnutí, tak potom mají s Bohem problém: "Bože, proč nic neděláš?" Takže můj přístup je úplně jiný. Já vím, že Bůh už všechno udělal a pokud nevidím nějaký projev, tak to není, že by Bůh něco nedal, ale to, že já jsem nepřijal. Takže se vraťme do knihy Efeským, která je napsaná z této perspektivy - co se už stalo. A budu to opakovaně zdůrazňovat.

Efeským 1:1 *Efeským Pavel, podle Boží vůle apoštol Ježíše Krista, svatým, kteří jsou v Efezu, a věrným v Kristu Ježíši: ²Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista. ³Požehnaný buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nás požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu, - Všimněte si zde použité terminologie. Požehnaný buď Bůh, který nás požehnal - minulý čas, už je to hotové - veškerým duchovním požehnáním. Překlad této části je poněkud nejasný, protože jsem narazil na lidi, kteří říkají, že to je pouze v duchovních věcech ve sféře věčnosti, že to není praktickým a osobním způsobem, ale že jsme požehnáni pouze v nebeských oblastech. Jiný překlad uvádí vším pozemským a duchovním požehnáním. Je to vyjádření toho, že Bůh nás požehnal vším, už to bylo dokonáno a je to v duchovní oblasti. Všechno, co pro vás Bůh udělal, už bylo vloženo do vás, do vašeho ducha a vy to potřebujete vytáhnout z ducha do fyzické a emocionální sféry. Ale už je to tam. Ten verš říká, že už je to hotové, že Bůh vás už požehnal, takže proč Boha prosíte, aby vás požehnal? Někteří lidé se začnou vykrucovat: "Ale to je jen slovíčkaření, není to problém." Ale je to problém. Lidé se modlí a hledají požehnání, protože nevěří, že už byli požehnáni.*

Často když sloužím, tak dám svoji Bibli někomu v první řadě a potom se všech zeptám: "Co mám dělat, když by za mnou přišel ten člověk, který už má moji Bibli a chtěl po mně moji Bibli?" Jak na takový požadavek chcete reagovat? Pokud po vás někdo chce něco, co už má, jak budete reagovat? Já nevím, asi bych se na něj jen díval a říkal bych si: "Vždyť už to máš, o co žádáš? Co s tebou mám dělat? Co mám ještě udělat navíc, než to co jsem už udělal?" Pokud prosíte/chcete něco, co už máte, jak vám na to ten člověk, kterého prosíte, má jako odpovědět? Pravděpodobně bude ticho. Hádám, že takto často vypadá Boží odpověď na naše prosby, když se modlíme: "Bože, uzdrav moje tělo..." Žádná odpověď. "Bože, co se děje? Proč neodpovídáš na moji modlitbu?" Bůh se pravděpodobně v nebi škrábe na hlavě a říká si: "Není snad v Petrovi 2:24 napsané, že mými ranami jste byli - minulý čas - uzdraveni? Že už je to hotové?" A i zde v Efeským najdeme, že ta samá moc, která vzkřísila Krista z mrtvých už je v nás. Myslím, že kdyby Bůh mohl být zmatený, tak by byl: "Vždyť přece vím, že jsem mu to dal, ne? A on mě o to žádá..." Takhle k Bohu prostě nepřistupujeme.

Modlíme se modlitby: "Bože, prosíme tě přijď a buď s námi dnes na shromáždění. Ó Bože setkej se s námi..." Nenaštvěte se na mě, jen se snažím ukázat na pointu - tohle jsou hloupé modlitby. Hloupé. Bůh řekl, že nás nikdy neopustí, ani se nás nezřekne. Proč byste se modlili: "Bože přijď a buď dnes s námi?" Něco není v pořádku! Bůh řekl, že nás nikdy neopustí, že bude vždycky s námi a že tam kde se dva nebo tři sejdou v Jeho jménu, tak tam bude uprostřed nich. A my se modlíme: "Bože přijď a buď s námi." Víte, co tím děláme? Dovolujeme naším smyslům, aby nás ovládaly. Protože Boha nevidíme a necítíme, tak Boha prosíme, aby něco udělal. Prosíme Ho, aby přišel, přestože Slovo nám říká, že už tam je. Jak se modlit správně? "Otče, děkuji Ti, že tvoje Slovo nám zaslubuje, že nás nikdy neopustíš, ani se nás nezřekneš. Takže Ti děkujeme, že jsi zde. A kde se sejdou dva nebo tři, tam je zvláštní přítomnost Ducha Svatého. Otče, děkujeme Ti, že jsi zde, věříme tomu. A chceme, aby tvoje přítomnost byla zjevná, nechceme abys zde byl jen v principu, ale chceme se Ti vydat, aby ses mohl projevovat, aby se děly uzdravení, vysvobození, radost, spasení, křty Duchem Svatým. Chceme, abys měl svobodu se projevovat a dělat co chceš." Tohle je správný způsob modlitby, protože se modlíte v souladu s Božím Slovem. Říkáte tím, že věříte Jeho zaslíbením a chcete, aby byly manifestované.

Ale modlit se: "Ó Bože přijď a buď s námi." To je špatný způsob modlitby. To znamená, že takoví lidé nevěří, že Bůh je tam, dokud to nebudou vidět. A teprve když potom někdo začne prožívat Boží přítomnost a volat: "Cítím přítomnost Ducha Svatého", tak podle toho poznají, že Bůh je tam. Ale Bůh tam byl celou dobu. A nebylo to tak, že by Bůh najednou přišel, ale že jste se naučili jak přijmout, že tam je.

Dám vám příklad. Je to jako když má někdo televizi anebo rádio a chytá televizní nebo rádiové vlny.

Víte, že ať jste kdekoliv, tak všude je televizní signál. Ať jste doma, v práci, v autě, běháte po venku, všude je televizní signál. Možná namítnete: "Ne není." Proč si to můžete myslet? Protože televizní signál není vidět, nemůžete ho slyšet. Ale to neznamena, že tam není. A dokonce i nevěřící lidé mohou dokázat, že tam televizní signál je, protože stačí vzít televizi, zapnout a naladit. A když uvidíte obraz televizního vysílání, tak to vysílání nezačalo v tom momentu. Vlny televizního vysílání tam byly dřív, než jste tu televizi zapnuli. Když ji zapnete, tak v té chvíli začnete přijímat, ale vysílání běželo dávno předtím. A pokud máte problém se svojí televizí, třeba že vám najednou vypadne obraz, tak co byste udělali jako první? Určitě byste nevolali do televizní stanice a nepožadovali, aby začali opět vysílat - protože vy přece nevidíte obraz, tak to znamená, že stanice už nevysílá. To byste neudělali. Prvně byste zkontrolovali svůj přijímač, přepnuli byste na jinou stanici. A pokud by ostatní stanice fungovaly, pak byste si mohli myslet, že přestali vysílat. Ale pokud byste nechytali žádnou stanici, věděli byste, že máte problém s přijímačem. V 99 případech to není problém s vysílačem televizní stanice, ale s vaším přijímačem.

A úplně stejně tento příměr můžete aplikovat na Boha. Bůh je ten, kdo vysílá, kdo je dárce všech požehnání, všechno přichází od Boha, ale Bůh už to "odvysílá". A pokud to nevidíte projevené ve svých životech, tak to není chvíle žádat Boha, aby spravil svůj vysílač, ale je na čase spravit svůj přijímač. Je na čase, abyste udělali něco se svým "televizním" přijímačem. Přesto většina křesťanů, když necítí Boží radost, tak jdou za Bohem a říkají: "Ó Bože, kde je moje radost? Co je špatně? Obnov mi radost ze spasení." Zpívali jste někdy tu píseň, která je na základě Žalmu 51, kde David činí pokání ze svého hříchu s Bat-šebou a říká: *Žalm 51:9 Očisti mě od hříchu yzopem, a budu čistý, umyj mě, a budu nad sněh bělejší. ¹⁰Dej, ať uslyším veselí a radost, ať se zaradují kosti, kteréš zdeptal. A ve verši 12 Stvoř mi čisté srdce, ó Bože! Obnov v mém nitru pevného ducha! ¹³Neodvrhuj mě od své tváře, svého svatého Ducha mi neber!* To je velmi populární píseň a mně se líbí ta melodie, ale je to Starozákonní modlitba. Pokud byste se chtěli modlit: "Ó Bože, neodmítej mě od své tváře. Bože neopouštěj mě...", tak to je urážka toho, co Ježíš přišel vykonat.

David neměl smlouvu, že Bůh s ním bude, ať bude dělat cokoli. Stará smlouva byla založená na výkonech, takže Bůh přicházel a odcházel. Lidé ve Starém zákoně nebyli znovu narození, neměli věčné spasení, o kterém se mluví v Nové smlouvě v Židům 11. kapitole. Ale v Nové smlouvě Ježíš říká, že nás nikdy neopustí, ani se nás nezřekne. *Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.* To je zaslíbení smlouvy Nového zákona. A pokud jste znovu narození, necítíte Boží přítomnost a chtěli byste se modlit tuto Davidovu modlitbu: "Neodmítej mě od své tváře. Obnov ve mně ducha. Neodnímej mi Ducha Svatého." Pokud byste se něco takového modlili, tak to zaprvé znamená, že nerozumíte Nové smlouvě, a zadruhé, že nevěříte Nové smlouvě. A modlíte se v nevěře a divíte se, proč se věci nemění. Potřebujete se modlit ve víře, protože nemocného zachrání modlitba víry. Modlitba víry vám přinese vysvobození a radost.

Můžete se modlit: "Otče, necítím, že jsi zde, zdá se, že jsi mě opustil, všechno v mém životě troskotá. Ale Otče, tvoje Slovo říká, že mě nikdy neopustíš ani se mě nezřekneš, takže vím, že jsi zde. A ať už za ty problémy v mém životě může cokoli, tak za tím nejsi ty a nejsi to ty, kdo by mě opustil. Takže Otče, nebudu se modlit Davidovu modlitbu a prosit Tě, abys mě neopouštěl, neodnímal svého Ducha a vrátil mi radost ze spasení. Otče, vím, že už je to všechno dokonané. Prosím tě, abys mi pomohl uvidět, co jsem udělal, že jsem se od toho odvrátil. A Otče, jak tě hledám, pomoz mi uvolnit život, který je ve mně. Víím, že tvůj Duch Svatý je se mnou a tvoje požehnání jsou zde a já ty věci odmítám." Tohle je modlitba víry. Stále je zde boj, ale boj je o to, abychom zůstali ve vítězství, které Bůh už pro nás zajistil. Vy se nesnažte získat vítězství, v tom je rozdíl!

Když jsem byl v armádě, tak byl obrovský rozdíl v tom, zda jste bránili již dobytou pozici, anebo jste měli nějakou pozici dobýt. Někteří z vás si to asi neumí představit, ale pokud jste v pozici na kopci a bráníte se, tak se můžete ubránit třeba v 5 lidech, kdežto na dobytí takové pozice může být

potřeba 100 lidí. Mnohem více námahy stojí vybojovat něco, co nemáte, než bránit to, co už máte. Potřebujete věřit, jak Písmo říká v Efeským 1:3 - že jste už byli požehnáni. Bůh vám už dal uzdravení, moudrost, zjevení, dal vám prosperitu, radost, pokoj, dal vám všechno, co kdy budete potřebovat.

Právě teď bych mohl odbočit a vyučovat o něčem, co s tím souvisí, ale nemám na to čas, takže vám doporučím čtyřdílné vyučování "Duch, duše a tělo". Tohle vyučování by sem pěkně zapadlo, protože vám ukáže, že ve svém duchu - že váš duch je už tak perfektní, kompletní a plný Božího požehnání, Boží moci, Boží radosti, jako bude celou věčnost. Jedna třetina vašeho spasení je hotová. váš duch je úplně zachráněný, je totožný s Ježíšem, má Jeho radost, pokoj, mysl, lásku. Všechno, co je pravda o Ježíši, je také pravda o vašem znovuzrozeném duchu. Není tam žádný nedostatek. váš duch není v nějakém procesu dorůstání do těchto věcí. Není to tak že by ty věci ve vašem duchu byly jako semínka a museli prvně vyrůst. Ne, v duchu jsou kompletní a plně dospělé. A jediné, co potřebujete, je obnovovat svoji mysl a dovolit těm věcem, aby se skrze vás projevily. To je úžasná pravda a jak jsem říkal, je to v tom vyučování vysvětlené.

Tyhle věci už byly všechny udělány. Už v sobě máte moc, která vzkřísila Krista z mrtvých. A pokud byste začali věřit, že to už máte, tak je nekonečně snadnější uvolnit něco, co už máte, než se snažit dosáhnout něčeho, o čem nevěříte, že byste už měli. Pokud nejste absolutně přesvědčení, že jste to už dostali, tak se budete muset poddat nebo bojovat s myšlenkami, že to nezískáte. Ale pokud je vám jasné, že jste to už dostali, jak byste mohli pochybovat, že to nebudete mít? To je tak hluboké.

Když jsme spolu s mojí ženou začínali službu, byli jsme velmi chudí. Měli jsme finanční potíže. A Bůh nás už požehnal, ale dokud jsem se nějaké věci nenaučil, tak jsme měli problémy. A já jsem věřil Bohu, jak nejlépe jsem uměl, a protože nás Bůh miloval, tak nás chránil od smrti hladem, ale nedařilo se nám, jak by mělo, dokud jsme se nezačali učit, jak Království funguje a nezačali s ním spolupracovat. V tom čase jsem byl kazatelem v jednom sboru a neměl jsem ani kompletní Bibli. Měl jsem Bibli, která se mnou prošla válkou ve Vietnamu a byla dobitá, tak popsaná že většina pasáží byla nečitelná a některé knihy mi z ní úplně vypadly. Neměl jsem ani úplnou Bibli. A tehdy jsem se rozhodl. Nevím, zda to bylo dobře, nebo špatně, ale řekl jsem: "Otče, někde musím začít vidět projev Boží moci, a pokud ti nejsem schopný věřit za dost peněz, abych si mohl pořídit novou Bibli, tak jak Ti můžu věřit za peníze, za spasení lidí, za uzdravení..." Řekl jsem si: "Buď víra funguje a já uvidím její projev a budu mít Bibli, nebo tady umřu." Buď to půjde, nebo končím, tak jsem to měl postavené. Trvalo mi to 6 měsíců, než jsem měl dostatek peněz a mohl si jít koupit Bibli. Někteří z vás to asi úplně nebudou chápat, ale to protože nerozumíte, jak to u nás vypadalo. Někdy jsme nejedli 2 až 3 týdny a to byla v osmém měsíci těhotenství. Takže nepřeháním, když říkám, že mně trvalo 6 měsíců, abych získal 25 dolarů navíc na novou Bibli.

Někteří lidé, kteří říkají, že mají finanční problémy, tak tím myslí, že mají v bance 1000 dolarů a účty za 1100 dolarů. My jsme ani neměli účet v bance, neměli jsme prakticky žádné peníze. Sbíral jsem láhve od Coca-Coly, abychom měli peníze na benzín a podobně. Ale co chci říct. Během těch 6 měsíců na mě satan neustále chodil s pochybami. Každý den mi přicházely myšlenky: "To nebude fungovat. Nikdy tu Bibli nebudeš mít... Co ty jsi za božího muže, když nemáš ani Bibli?" A musel jsem ty myšlenky uvádět do zajetí a říkal jsem: "Ne, ve jménu Ježíš, já mám svoji Bibli." Šest měsíců neustále. Ale víte co? Když jsem konečně měl dostatek peněz a koupil si tu Bibli, tak když jsem s ní vycházel z obchodu, už jsem nikdy nepochyboval, že ji získám. Když jsem ji už měl, už jsem nikdy nepochyboval, že ji budu mít.

Někteří z vás si říkají: "No jasně, proč bys pochyboval, že budeš mít něco, co už máš?" Ano, to je přesně moje pointa! Víte, proč se modlíte a říkáte: "Ó Bože, uzdrav mě prosím." A vzápětí myslíte na to, že umřete, myslíte na to, co řekl doktor, a musíte se vypořádávat s pochybujícími myšlenkami. Víte, proč máte ty pochybující myšlenky? Protože nevěříte, že jste už byli uzdraveni. Věříte, že Bůh vás může uzdravit, ale čekáte na Boha, až vás uzdraví. A to je špatně. Bůh už uvolnil

svoji uzdravující moc. Vy nečekáte na Boha, až vás uzdraví, Bůh čeká na vás, abyste si vzali, co On už udělal. Je to jako s tím televizním signálem. Ten signál už je vysílán, a pokud nevidíte obraz, chyba není u Boha, že by nevysílal, ale na vašem přijímači, který nefunguje správně. Potřebujete ho poladit, takže jdete do příručky - do Božího Slova, a začnete studovat, jak ten přijímač zapnout, jak ho naladit, jak odstranit rušení a mít nejlepší signál. K tomu máte ten manuál - Bibli. A pokud byste měli tento přístup, namísto: "Ó Bože, doktor mi řekl, že zemřu... Ó Bože, uzdrav mě prosím." A pak se vás někdo zeptá: "Jak se máš?" - "No, čekám na Boha..." Ne, takto to nefunguje! Vy nečekáte na Boha, protože Jeho ranami jste už byli uzdraveni. 1 Petrova 2:24. Bůh čeká na vás, že budete věřit a přijmete to.

Od doby, kdy jsem tohle začal vyučovat, to uviděla spousta lidí a díky tomu vidím v posledním roce mnohem více uzdravených lidí, než za několik let před tím dohromady. Viděl jsem větší množství uzdravených lidí, protože lidé už jen neprosí a nečekají na Boha, až je uzdraví, ale věří tomu, že Bůh to už udělal a berou svoji autoritu a přikazují, aby se projevilo uzdravení, které už bylo zajištěno. A mezi těmito dvěma přístupy je propastný rozdíl.

Vzpomínám si, jak onemocněl náš nejstarší syn Joshua. Je to dlouhý příběh, ale onemocněl a vypadalo to, že zemře. Spolu s manželkou Jamie jsme proti tomu stáli a bojovali a uzdravil se. Tohle se dělo několik let po sobě. Jednou, když jsem viděl, že to na něj zase jde, sem se začal modlit a ptal se Boha: "Bože, co je špatně?" A Bůh ke mně promluvil a řekl mi: "Problém je, že ty bojuješ, aby byl uzdraven, namísto abys bojoval, protože už byl uzdraven. Jinými slovy se snažíš získat uzdravení, namísto abys bránil uzdravení, které už máš." A opět, tohle potřebujete dostat jako zjevení. Pokud se vás to nedotklo, potřebujete to uvidět. Způsobí to ve vašem životě obrovskou změnu. Namísto abyste bojovali, abyste byli uzdraveni, budete bojovat, protože jste už byli uzdraveni. Namísto abyste bojovali a zkoušeli uzdravení dosáhnout, najděte a braňte uzdravení, za které už bylo zapláceno v Kristu. A pokud budete mít tento postoj, změní to váš život. Mohl bych uvádět příklady ze všech možných oblastí, protože toto se dotýká úplně všech Božích věcí.

Efezským 1:4 poněvadž nás v něm vyvolil před založením světa, - víte, že Bůh si vás nevšiml až v momentě, když jste k Němu volali? Že by si řekl: "Tak jo, asi odpovím, pošlu svého Syna..." Ne, Bůh už zaopatřil spasení a spasení bylo dokonané, jediné, co bylo potřeba, abyste se po něm natáhli a přijali ho. Věřte a přijměte, nebo pochybujte a minete to. To je vaše volba, ale Bůh zaopatřil tuto potřebu dřív, než jste ji měli, než jste zhřešili, než jste se vůbec narodili, tak Bůh už to připravil. Bůh vás vyvolil před založením světa, *abychom před jeho tváří byli svatí a bezúhonní v lásce. Verš 5 Podle zalíbení své vůle nás předurčil k přijetí za své syny skrze Ježíše Krista⁶ ke chvále slávy své milosti, kterou nás poctil v Tom milovaném*. Víte, že většina křesťanů bojuje a snaží se žít svatě, čtou Slovo a dělají věci, aby se stali pro Boha přijatelnými, aby je Bůh přijal. Jako by byli uvázaní u mlýnského kamene a chodili dokola za mrkvičkou, která se jim houpá na tyči před nosem, ale nikdy se nikam nedostanou. Vždycky když se pohnou, pohne se i cíl. Je spousta křesťanů, kteří se pachtí za tím, aby byli pro Boha přijatelní. Potřebujete si uvědomit, že On vás už učinil přijatelné v tom milovaném. To slovo, které je zde použité "přijati v tom milovaném", je to samé slovo, které je také v Lukášii, kde se anděl zjeví Marii a říká jí: "Zdravím tě, milostí obdařená". Tam je to samé slovo a nikde jinde v Novém zákoně už toto slovo není použito.

Znamená to, že jste byli Bohem přijati, obdařeni milostí. Ale většina lidí nevěří, že je to už hotová věc a je to pro ně něco, po čem touží a doufají, že se to jednou stane. Ale pravda je že Bůh vás už tolik miluje a ani vás nemůže milovat víc. Nemůžete udělat nic, co by způsobilo, že vás Bůh bude víc milovat, a stejně tak nemůžete udělat něco, co by způsobilo, že vás bude milovat méně. To je v protikladu s většinou náboženských učeních. Dnes vám náboženství bude říkat, že Bůh vás miluje podle vašeho výkonu. Ale to není pravda. Protože vy jste přijati kvůli tomu, co udělal Ježíš. Jste přijati v milovaném - to mluví o Ježíši. Verš 7 *V něm máme skrze jeho krev vykoupení, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství jeho milosti*, - o tomto bych mohl klidně hodinu kázat. Už máte

odpuštění, a to nejen pro minulé hříchy, které jste vyznali, ale i pro přítomné a také budoucí hříchy. Za všechny už bylo zapláceno a se všemi se Bůh už vypořádal. Teď možná některým lidem zaskočilo, ale mám pravděpodobně 40 nahrávek, kde se tomuto věnuji. Třeba vyučování "Věčné odpuštění", kde na toto téma mluvím z Židům 11. kapitoly.

Abych ušetřil čas, přeskočím do 15. verše. Pavel se zde začíná modlit. Než se k tomu dostaneme, zeptám se vás: "Pokud byste byli požádáni, abyste napsali modlitbu, kterou budou lidé číst za 2000 let a byla by jim k užítku, co byste se modlili?" Můžu vám ze zkušenosti s tisíci lidmi říct, že průměrný člověk by se modlil jako: "Ó Bože, prosíme Tě, vylej svého Ducha na tuto generaci. Ó Bože pošli probuzení na tyto lidi. Ó Bože jedne mocným způsobem. Ó Bože udělej něco nového..." A celá modlitba by byla o tom, aby Bůh něco udělal. Ale Pavel se modlí úplně opak! Všimněte si, jaká je jeho modlitba. V podstatě je to modlitba: "Bože ukaž jim, co jsi už udělal. Pomoz jim rozumět tomu, co jsi už udělal." A mezi těmi dvěma je obrovský rozdíl. Pokud se modlíme a přimlouváme za druhé lidi, často se modlíme: "Bože udělej něco, dotkni se toho člověka..." Namísto abychom se modlili: "Bože pomoz jim uvidět, co jsi už udělal." Je v tom obrovský rozdíl. A říkám vám, že to udělá velkou změnu i ve vašem životě. Když uvidíte, že to Bůh už udělal, tak vám to dá jistotu.

Uvědomte si, že Bůh miluje ty, za které se modlíte více, než vy. Vaše modlitba není to, co způsobí, že by je Bůh začal milovat a jednal v jejich životě. Bůh je miluje mnohem víc, než si jste schopni vůbec představit. Ale kolikrát se my za někoho modlíme jako: "Bože, pokud bys miloval tohoto člověka alespoň z poloviny, jako já, tak by ses jich dotkl." Já jsem se asi před 30 lety při takové modlitbě přistihl. Modlil jsem se za probuzení v jednom místě a modlil sem se, prosil jsem, plakal jsem a myslel jsem si, že Bůh musí udělat něco, aby přišlo probuzení. A jednou jsem řekl: "Bože pokud bys miloval ty lidi alespoň z poloviny jako já, tak by tam bylo probuzení." A když jsem to vyřkl, tak jsem okamžitě věděl, že je něco špatně. Já jsem si totiž myslel, že Bůh reaguje na moje modlitby a že moje modlitba pohne Bohem, bude ho motivovat, nebo tak něco. A že Bůh jakoby sedí v nebi se založenýma rukama a je na nás našťvaný za to, jak jsme bezbožní, a že stáhl svého Ducha, svoje požehnání a že ho musíme prosit a obměkčit jeho srdce... Je spousta lidí, kteří si myslí, že to tak je a tak se také modlí. Ale to je úplně špatně. A abyste rozuměli, já jsem pro probuzení, jsem za věci, které probuzení přináší. Pouze nesouhlasím s tím, jak se k probuzení dostaneme.

Cesta k probuzení není, že budete Boha prosit, aby vylil svého ducha, aby poslal probuzení, prosit ho ať něco udělá a ať se pohne... Probuzení budete mít tak, že začnete věřit tomu, co Bůh už udělal. A když začnete žít v tomto dynamickém životě, který nám Bůh dal, tak jdete, někoho vzkřísíte z mrtvých, otevřete slepé oči, začnete lidem sloužit a budete vidět lidi uzdravené, vysvobozené a budete mít takové probuzení, jaké jen jste schopni zvládnout. Pokud začnete proudit v Boží moci, tak lidé budou rozebírat střechy, aby mohli být uzdraveni, jak to bylo s Ježíšem. Ježíš nepřišel a neprosil Boha, aby vylil svého Ducha. Bůh vylil svého Ducha do Ježíše a Ježíš ho prostě uvolňoval, dával lidem. V Ježíšově službě se dělo všechno, co si lidé pod pojmem probuzení představují. Ale nedělo se to, protože by prosil Boha, aby něco udělal, ale protože šel a dělal, co mu Bůh řekl, aby dělal. Ano, v našem národě potřebujeme probuzení. Ale jak se k němu dostaneme? Že dáme dohromady další milión lidí, kteří se shodnou a budou se jeden den v týdnu postit a prosit Boha za probuzení? Ne, takto probuzení nepřichází. Probuzení přichází, když hledáme Boha celým svým srdcem a začínáme věřit tomu, co už udělal, čerpáme to a plyneme v tom. Garantuji vám, že pokud vzplanete ohněm pro Boha, tak lidé přijdou a budou koukat, jak hoříte. Takhle to je s probuzením.

Takže Pavel se zde v 15. verši nemodlí, aby Bůh udělal něco nového. *Efezským 1:15 Proto i já, když jsem uslyšel o vaší věrnosti v Pánu Ježíši a lásce ke všem svatým, ¹⁶nepřestávám za vás děkovat, když se o vás zmiňuji ve svých modlitbách, ¹⁷aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal*" - dal co? Dal vám novou věc? Nové vylítní? "Ó přichází nová vlna..." Ne. Verš 17 *aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal ducha moudrosti a zjevení v poznání jeho -*

a pokud bych měl čas, mohl bych vám ve verši 8 ukázat, že toto zjevení je už dané všem věřícím, akorát ne všichni mají zapojený a naladěný přijímač. Čili ne všichni to přijímají. Takže Pavel neprosí Boha, aby udělal něco nového, ale modlí se, aby dostali zjevení toho, co Bůh už dal do nás.

Verš 18 a osvícené oči vaší mysli, abyste věděli, jaká je naděje jeho povolání, jaké je bohatství slávy jeho dědictví ve svatých - jak radikální vyjádření. Mít tak čas, věnoval bych se každé věci zvlášť. Všimněte si ve verši *18 a osvícené oči vaší mysli* - Jinými slovy, nepotřebujete, aby Bůh udělal něco nové, potřebujete získat porozumění. Potřebujete vidět a rozumět, co už Bůh udělal. Už jste skrze Krista více než vítězové. Každý člověk, který tohle poslouchá a je znovuzrozený, tak už byl proměněn a přenesen do Království svého milovaného Syna. Máte stejnou moc, stejný, život, stejnou moudrost, stejné vítězství, stejnou víru, jako měl Ježíš. Nepotřebujete víc víry. O tom budu mluvit později v této sérii. Nepotřebujete víc čehokoliv. Potřebujete zjevení toho, co už máte. A za to se zde Pavel modlí.

Verš 18 a osvícené oči vaší mysli, abyste věděli, jaká je naděje jeho povolání, - abyste dostali plné zjevení toho, jaký je váš potenciál, za to se zde modlí - *jaké je bohatství slávy jeho dědictví ve svatých* - Víte, že většina lidí si představuje Boží slávu tak že si začnou představovat nebe, zlaté ulice, slávu, skvosty, perly a podobně. Ale tento verš říká, že bohatství slávy je ve svatých. Není v nebi. Někteří z vás to nemohou nějak zkousnout. Víte proč? Protože když se podíváte do zrcadla a vidíte šediny, vrásky, nedokonalosti a podobně, tak si říkáte: "Tohle nemůže být Boží sláva." Potom se podíváte do své duše a necítíte radost, necítíte pokoj, necítíte se úžasně. Takže řeknete, že to tak není. Ale vy máte ještě třetí část - ducha, ohledně čehož většina lidí nemá žádné zjevení.

A zjevení ohledně toho, že máte ducha, nejste schopní získat skrze svých 5 smyslů. Nemůžete cítit, co máte v duchu. Musíte to začít vidět skrze Slovo a potom tomu věřit vírou. A tyhle věci jsou pravda v duchovní sféře. Boží sláva je ve vašem duchu. Ale většina lidí o tom netuší. Pokud budete mít zjevení tohoto, jak byste ještě někdy mohli být v depresi? Pokud byste opravdu věděli, co je naděje vašeho povolání, jaké bohatství slávy jeho dědictví je právě teď ve vás. Pokud byste mysleli na tyto věci, tak byste nemohli být nikdy deprimovaní. Abyste mohli být deprimovaní, tak byste to museli začít ignorovat, dát si klapky na oči a dívat se do fyzické sféry na vaše fyzické okolnosti a vidět všechny negativní věci. Ale pokud vstoupíte do toho, kým jste v Kristu, a co máte a budete uznávat, že tyhle věci jsou už hotové, že je to dokonané dílo, že sláva, kterou budete zažívat celou věčnost, je už ve vás. Pokud budete mít tohle zjevení, tak začnete mít vítězství.

Verš 19 a jak nesmírná je velikost jeho moci k nám věřícím podle působení moci jeho síly, ²⁰ *kterou dokázal na Kristu, když ho vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích,* ²¹ *vysoko nad každou vládu, mocnost, moc i panství, i nad každé jméno, které je jmenováno nejen v tomto věku, ale i v budoucím.* ²² *A tak poddal všechno pod jeho nohy a dal ho církvi jako hlavu nade vším.* ²³ *Ona je jeho tělem, totiž plností Toho, který naplňuje všechno ve všem.* Tohle jsou mocné verše. Mluví se tam o tom, jak nesmírná je velikost Jeho moci k nám věřícím - je to ta samá moc, kterou vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých. Kolikrát jste slyšeli, jak se někdo modlí: "Bože potřebujeme víc moci..." A kde má Bůh vzít víc moci? Říká zde, že máte stejnou moc, která vzkřísila Ježíše z mrtvých. To byla největší manifestace Boží moci, která kdy byla. Satan se snažil udělat, co mohl, ale jeho moc nebyla nic v porovnání s Boží mocí. A je napsané, že v sobě máte moc, která vzkřísila Krista z mrtvých. Ta moc není někde v nebi, ale ve vás!

Vy nepotřebujete víc moci, potřebujete věřit tomu, že tuto moc máte, a zjistit, jak funguje, jaké jsou zákony a uvést to do praxe. Když dostanete zjevení těchto věcí, změní se vaše modlitby. A jak jsem říkal na začátku, tak vás to poznamená. Protože se už nebudete schopní ztotožnit se spoustou náboženských tradic, které lidi dnes provozují, kdy prosí Boha ve smyslu: "Ó Bože, my jsme nic, nic nemáme, ale věříme, že ty můžeš udělat cokoli. Bože přijď a jednej..." Víte, tohle není novozákonní přístup. Novozákonní přístup je toto: "Bože, sám o sobě jsem nic, nemám žádnou vlastní moc ani vlastní schopnost, ale jsem ve smlouvě s Tebou, jsem nové stvoření a v sobě mám tu stejnou moc,

kteřá vzkřísila Ježíše z mrtvých. A ty jsi řekl, že když budu vkládat ruce, lidé budou uzdraveni...
A nyní povstanete, a vezmete autoritu, začnete přikazovat věcem a uvolňovat Boží moc... Takhle vypadá novozákonní autorita.

Ve Skutcích ve 3. kapitole se můžete dočíst, že Petr a Jan šli do chrámu a viděli tam ochrnutého.
Skutky 3:6 Ale Petr řekl: "Stříbro a zlato nemám, ale co mám, to ti dám. Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!" ⁷*Uchopil ho za pravou ruku a zvedl ho; a tehdy se jeho nohy a klouby ihned zpevnily.* ⁸*A když vyskočil, stál a chodil a vešel s nimi do chrámu, kde se procházel, poskakoval a chválil Boha.* Řekli: "Co mám, to ti dám." To nebyla jejich moc, nebyla to nějaká lidská moc. Oni mluvili o tom, že protože jsou znovuzrození tak v nich je moc, která vzkřísila Ježíše z mrtvých, a proto říkali: "Co mám, to ti dám." Říct něco takového, tak vás vyhodí ze spousty charismatických a Duchem naplněných církví. Protože tomu nerozumí. Lidé říkají: "Nemůžeš dělat nic! Nemáš žádnou moc." Ano, samozřejmě že to není o mém tělesném mně, ale mému znovuzrozenému mně byl dán vzkříšený Boží život! A to je úžasné. A když tomu budete rozumět, změní to způsob, jakým se modlíte. Už se nebudete modlit: "Ó Bože, doktor mi řekl, že zemřu... Nemůžu dělat nic... Prosím uzdrav mě... Prosím dotkni se mě..." a nebudete sedět jako hromádka neštěstí, která prosí Boha, aby něco udělal. Takový člověk nemá zjevení, že v něm žije moc, která vzkřísila Ježíše Krista z mrtvých.

Pokud dostanete zjevení těchto věcí, tak vás to změní z člověka, který brblá, stěžuje si, kňučí a skuhrá, na člověka, který věří a bere svoji autoritu a stojí, který bojuje a nedovolí ďáblu, aby mu vzal něco, co mu Bůh dal. Úplně jiný postoj. A stejně velký je i rozdíl ve výsledcích. Většina křesťanů dnes jsou žadoníci, prosíci, skuhrají, stěžují si, namísto aby přijímali a přikazovali to, co Ježíš už udělal. Potřebujete se poučit z této modlitby, která je v Efeském 1. kapitole a začít se modlit: "Otče, zahlédl jsem záblesk těchto věcí, ale potřebuji zjevení. Otevři oči mého porozumění, Otče, pomoz mi vidět naději povolání a bohatství slávy, které jsi vložil do mě. Pomoz mi vidět jak nesmírná je velikost tvé moci, která mi byla dána. Moc, která vzkřísila Ježíše z mrtvých. Bože dej mi zjevení toho, co už mám." Tohle by měla být modlitba svatých, namísto: "Bože dej mi víc, než mám... Bože, nemám dost... Ó Bože vím, že můžeš udělat všechno, ale já nic..." A i když je pravda, že ve své tělesné síle nemůžu nic, tak já ale nejsem jen tělesný člověk. Část mě je znovuzrozený duch, který v sobě má život, vítězství a moc. A já jsem ve svém duchu právě teď takový, jako je Ježíš. V duchu jsem už takový, jaký budu po celou věčnost. Už nepotřebuji nic navíc, nebo něco nového. Nepotřebuji, aby Bůh přišel s něčím novým, jediné, co potřebuji, je zjevení toho, co už bylo uděláno.

Skládám se ze tří částí - duch, duše, tělo - a jde o to, kdo bude mít většinu. Můj duch je přesně takový, jako Ježíš, vždy je pro Boha. A pokud moje duše, což je moje mentální a emocionální část, se obnoví a dostane se do víry, začne věřit tomu, co je v mém duchu, tak je to 2 proti 1. Je to duch a duše proti tělu. A garantuji vám, že tělo se podřídí většině. Ale stejně tak naopak - pokud se vaše duše přikloní k tělu a řekne vám: "Ne, nic nemám... Přece kdybych měl Boží moc v sobě, tak bych to musel cítit..." - Pokud budete žít podle pocitů, pokud dovolíte, aby vám vládlo poznání podle vašich smyslů - pokud se budete řídit pouze tím, co můžete vidět, ochutnat, ucítit a pocítit, tak vaše duše je v souhlasu s tělem a vy vypnete tu moc, která je ve vašem duchu.

Římanům 8:18 Mám totiž za to, že utrpení nynějšího času nejsou srovnatelná s tou slávou, která se má zjevit v nás. Tam není napsané, že sláva má být zjevena nám, ale v nás. Když se dostaneme do nebe, tak to nebude najednou tak, že někde uvidíme Boží slávu a nějak ji získáme a pak teprve něco budeme. Ale když se dostaneme do nebe, už nebudeme myslet tělesně a uvidíme, co už bylo v nás. A to je zřejmě důvod, proč nám Bůh bude muset setřít slzy z očí. Ne protože spousta lidí se do nebe sotva dokulhá, ale protože když se tam dostaneme a uvidíme, co jsme už měli, tak věřím, že lidé budou plakat nad tím, jak se nechali oklamat. Že prosili a přemlouvali Boha k něčemu, co On už dávno udělal a nechali si to ukrást, nechali se ďáblem bezdůvodně bít.

Tohle jsou silné věci, je to úplně jiné myšlení. Neustále potkávám lidi, kteří jsou poražení, v depresích, zklamání a podobně, které tohle našťve. Myslí si, že nemám soucit, že jsem bezcitný, že nerozumím tomu, jaké to je prožívat bolest a podobně. Nebudu zde oslavovat ďábla, abych mluvil o všech svých problémech, ale byly věci, které mě tolik zranily, že sem si upřímně myslel, že nepřeziji ani noc, že to je konec. Takže věřím, že jsem zažil věci, které zažívá každý. Můžete se přít o to, kdo to měl horší, ale to stejně nikam nevede. Moje pointa je, že jsem zažil věci, které byly větší, než jsem byl schopen zvládnout. A ty věci, které jsem zde teď sdílel, mě z té sklíčenosti, zklamání a odrazení dostaly.

Lidé dnes mají filozofii cítění se dobře, doteků a podobně a to i křesťané. Takže je spousta lidí, kteří radši budou "trpět" bolest, aby s nimi lidé soucítili, litovali je, objali je a cítili trošku utěšení, poplácání po zádech a uznání toho, že to je opravdu mizérie. Jsou lidé, kteří tohle hledají mnohem víc, než aby hledali řešení, které je z toho vytáhne. A že o tom mluvím, tak to ode mě není necitlivé, ale naopak - je to pravda, pravda je řešením, pravda vás osvobodí. *Jan 8:32 A poznáte pravdu a pravda vás vysvobodí. Vysvobodí vás pouze pravda, kterou znáte. Nejsem necitlivý, rozumím, že lidé mají problémy, že ne každý věří dokonale a chodí v tomto zjevení, takže já mám soucit s člověkem, který je v problémech, ale když se setkáte s těmito pravdami, tak vaše reakce by se měla změnit. "Otče, je to pravda, už je to všechno ve mně a já povstanu a ve jménu Ježíš budu věřit Bohu a přivlastním si, co mi právem patří, a vyjdu z tohoto."* To je správná reakce. Jinak pouze chcete, aby vás lidé litovali. A chcete v tomto stavu zůstat a mít ten smutný pohled, aby vás lidé litovali až do konce života. S tím prostě nemůžu souhlasit. A jsem na vás tvrdý, protože si potřebujete vytáhnout prst z pusy, dospět a začít rozeznávat, co pro vás už Ježíš udělal.

Mým cílem není někoho našťvat, mým záměrem je lidem pomoci. Ale vím, že to je tolik v protikladu s naším "křesťanstvím", které dnes máme, že se proti tomu hodně lidí postaví a budou proti tomu brojit. A mě je to líto, ale nezměním se, protože mě to osvobodilo. A řeknu vám, že jsem díky tomu žil na úrovni vítězství. Možná to nebyla ta nejvyšší úroveň na světě, ze všech lidí, co kdy žili, ale udělal jsem věci, které velmi přesahují moje lidské schopnosti. Žil jsem v radosti, pokoji, neměl jsem deprese, nebyl jsem odrazený za posledních víc jak 30 let. Viděl jsem lidi vzkříšené z mrtvých, a to i tento rok, otevřené slepé oči, byl jsem schopen dělat věci, které jsem určitě nedělal ze sebe, ale je to Boží moc, která je ve mně. A vím, že to, co vyučuji, funguje a jsem díky tomu stabilní a drží mě to, i když všechno kolem vypadá, že se to hrouť. Takže se mě nesnažte probudit, že to tak není, protože mně to funguje. A já vám to nabízím a věřím, že když toto zjevení získáte, bude to fungovat i vám.

Povzbuzuji vás, abyste si vzali tuto modlitbu z Efeským 1. kapitoly. Také ve 3. kapitole Efeským je modlitba, kde se Pavel modlí, abyste porozuměli, jaká je šířka a délka, výška i hloubka Boží lásky. Získejte zjevení, jak moc vás Bůh miluje, co Bůh udělal. Pokud si tyto modlitby vezmete a budete se je modlit s porozuměním - ne abyste Boha přiměli něco udělat, ale aby se otevřely oči vašeho porozumění, tak vám garantuji, že Bůh chce, abyste to znali a měli zjevení těchto věcí, více než to chcete vy sami. A pokud se Mu otevřete a začnete hledat, pokud budete mít po těch věcech hlad v dobrém slova smyslu jako: "Bože já už nemůžu dál žít bez zjevení toho, cos už udělal. Odmítám žít dál jako uprošovač, škemrač a snažit se tě přimět udělat něco, co jsi už udělal. Musím získat tohle zjevení." A když se dostanete na místo, že budete hledat celým svým srdcem, tak zjevení těchto věcí dostanete a změní vám to život. A tohle není jednorázové zjevení, které si někde založíte, musí se to stát součástí vašeho každodenního života.

Další části této série budou rozšiřovat dopad tohoto zjevení, ale naprosto potřebujete, aby ho Duch Svatý pro vás učinil reálným. Aby vaše porozumění bylo víc než jen intelektuální znalost. Musí se to stát zjevením poznáním od Boha. A já jsem v souhlasu s vámi a modlím se, aby Bůh použil věci, které jsem mluvil, otevřel vaše srdce a pomohl vám, aby se to, že už to máte, pro vás stalo zjevením.